

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 9. maj 2022
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Pierre Nydal
Sagsnr.: 2022-0037-0146
Dok.: 2414072

Besvarelse af spørgsmål nr. 23 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om politiets virksomhed, straffeloven, lov om vagtvirksomhed, lov om social service og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Styrket indsats mod utryghedsskabende adfærd og kriminalitet) (L 162)

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 23 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om politiets virksomhed, straffeloven, lov om vagtvirksomhed, lov om social service og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Styrket indsats mod utryghedsskabende adfærd og kriminalitet) (L 162), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 25. april 2022. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Mattias Tesfaye

/

Thomas Højgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 23 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om politiets virksomhed, straffeloven, lov om vagtvirksomhed, lov om social service og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Styrket indsats mod utryghedsskabende adfærd og kriminalitet) (L 162):

”Vil ministeren yde teknisk bistand til et forslag, der giver ofre for drugging ret til en blodprøve ved mistanke uafhængigt af anmeldelse til politiet?”

Svar:

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Sundhedsministeriet, der har oplyst følgende:

”Det danske sundhedsvæsen bygger på en model, hvor den enkelte patient som udgangspunkt ikke selv har ret til at bestemme, om der skal tilbydes behandling og i givet fald indholdet af de sundhedsydelse, der tilbydes i det offentlige sundhedsvæsen. Patienten skal inddrages i behandlingsovervejelserne, og patientens ønsker til behandlingen skal tillægges vægt, men det er sundhedspersonen, der træffer den endelige beslutning om, hvilke ydelser den enkelte patient skal tilbydes.

Det er således sundhedspersonen, eksempelvis en læge, der ud fra sin sagkundskab vurderer, hvilken undersøgelse der er bedst egnet til at stille den korrekte diagnose, ligesom det er sundhedspersonen, eksempelvis en læge, der vurderer, hvilken behandling der er bedst egnet til behandling af en patient i et konkret sygdomsforløb.

Patienten har dog ret til selv at bestemme, *om* man ønsker at give sit samtykke til at få den behandling, som man bliver tilbudt. Det følger således af sundhedsloven, at ingen behandling må indledes eller fortsættes uden patientens informerede samtykke.

Sundhedspersonen har det sundhedsfaglige ansvar for valget af behandling, og sundhedspersonen er under udøvelsen af sin virksomhed forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed. Det vil bl.a. sige, at sundhedspersonen skal handle i overensstemmelse med den til enhver tid værende almindelige anerkendte faglige standard på området.

Sundhedsloven giver derfor allerede i dag indirekte mulighed for eksempelvis at få taget en blodprøve eller urinprøve, såfremt det sundhedsfagligt vurderes at være relevant for behandlingen.

Som det fremgår af Sundhedsministeriets udtalelse i Justitsministeriets samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 22 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om politiets virksomhed, straffeloven, lov om vagtvirksomhed, lov om social service og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Styrket indsats mod utryghedsskabende adfærd og kriminalitet) (L 162), har Sundhedsstyrelsen oplyst, at der ikke er udgivet retningslinjer for, hvilke undersøgelser der skal foretages ved mistanke om drugging. Det beror generelt på en konkret lægelig vurdering, hvilke undersøgelser, herunder blodprøver og behandling, en patient skal have. Det gælder også, når en person henvender sig til sundhedsvæsenet ved mistanke om drugging. Akutte modtagelser eller skadestuer kan dog have lokale retningslinjer på området.

Det er Sundhedsstyrelsens vurdering, at det vil være en naturlig del af undersøgelsen, hvor der er mistanke om drugging, at sundhedspersonen/lægen indtænker behov for blodprøver/urinprøver i forbindelse med undersøgelse af patienter. Da der kan være tale om et overgreb, bør det i samråd med patienten indgå i vurderingen, om der skal tages en blodprøve eller anden sporsikring med henblik på politianmeldelse.

Sundhedsstyrelsen har endvidere oplyst, at en egentlig analyse til brug for sporing af stof(er) og kvantificering af mængden af det aktive stof skal rekvireres via politiet, hvorefter der foretages en retskemisk analyse på en af de tre retskemiske afdelinger. Som udgangspunkt svares hastesager fra politiet indenfor 10 dage og normale sager indenfor 30 dage, men det kan ofte gøres hurtigere.

På baggrund af ordenstående vurderes det derfor ikke hensigtsmæssigt ud fra et sundhedsfagligt perspektiv at indføre en ret til en særlig form for behandling i tilfælde af mistanke om eksempelvis drugging.

Det er Sundhedsministeriets vurdering, at det ikke kan afvises, at regionerne vil skulle kompenseres økonomisk, såfremt borgere får ret til en blodprøve ved mistanke om drugging. Det har ikke været muligt inden for den givne frist til besvarelse af spørgsmålet at vurdere omfanget heraf, og der må således tages forbehold for eventuelle økonomiske konsekvenser som følge af ændringsforslaget.”

2. På baggrund af ovenstående kan regeringen ikke støtte ændringsforslaget. Sundhedsministeriet har dog oplyst, at et ændringsforslag, som anført i spørgsmålet, kan formuleres på følgende måde:

Æ n d r i n g s f o r s l a g

til

forslag til lov om ændring af lov om politiets virksomhed, straffeloven, lov om vagtvirksomhed, lov om social service og lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

(Styrket indsats mod utryghedsskabende adfærd og kriminalitet) (L 162)

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af (...):

Ny paragraf

1) Efter § 5 indsættes som ny paragraf:

»§ 01

I sundhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 210 af 27. januar 2022, som ændret ved § 5 i lov nr. 478 af 26. april 2022, foretages følgende ændringer:

1. Efter [§ ...] indsættes i kapitel [...]:

»[§ ...]. Enhver har ret til at få foretaget en blodprøve, når der foreligger en mistanke om, at den pågældende er blevet udsat for drugging.

Stk. 2. Sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om retten til en blodprøve ved mistanke om drugging.

[Indførelse af ret til blodprøve ved mistanke om drugging]

Til titlen

2) Titlen affattes således:

»Forslag

til

Lov om ændring af lov om politiets virksomhed, straffeloven, lov om vagtvirksomhed og forskellige andre love

(Styrket indsats mod utryghedsskabende adfærd og kriminalitet m.v.)«

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 1]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Med ændringsforslaget foreslås det, at der indføres en ret til at få foretaget en blodprøve, når der foreligger en mistanke om, at den pågældende er blevet udsat for drugging.

Det foreslås endvidere, at der indsættes en ny bemyndigelsesbestemmelse i *stk. 2*, der fastsætter, at sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om retten til en blodprøve, hvis der foreligger mistanke om drugging. Det er hensigten, at bemyndigelsesbestemmelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, hvordan mistanke om drugging skal vurderes.